

Міністерство освіти і науки України
Український державний університет залізничного транспорту

МАТЕРІАЛИ

двадцять другої науково-практичної міжнародної конференції
*«Міжнародна транспортна інфраструктура,
індустріальні центри та корпоративна логістика»*
(4-5 червня 2026 р. м. Харків, Україна)

MT.KART.EDU.UA

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО РОЗВИТКУ ГРОМАД ТА ТЕРИТОРІЙ УКРАЇНИ
ТРАНСПОРТНА АКАДЕМІЯ УКРАЇНИ
АТ «УКРАЇНСЬКА ЗАЛІЗНИЦЯ»
CONSERVATOIRE NATIONAL DES ARTS ET MÉTIERS (FRANCE)
INSTITUTE OF AUTOMATIC CONTROL TELEMATICS OF
TRANSPORT (POLAND)
УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЗАЛІЗНИЧНОГО
ТРАНСПОРТУ
ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКИ ПРОМИСЛОВОСТІ НАН УКРАЇНИ

Матеріали

*Двадцять другої науково-практичної
міжнародної конференції*

**«МІЖНАРОДНА ТРАНСПОРТНА
ІНФРАСТРУКТУРА,
ІНДУСТРІАЛЬНІ ЦЕНТРИ ТА
КОРПОРАТИВНА ЛОГІСТИКА»**

(4 – 5 червня 2026 р., м. Харків)

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Голова: *Панченко С. В.*, д.т.н., проф., ректор Українського державного університету залізничного транспорту (Харків).

Заступники голови: *Каграманян А. О.*, к.т.н., доц., проректор з науково-педагогічної роботи Українського державного університету залізничного транспорту (Харків);
Дикань В. Л., д.е.н., проф., завідувач кафедри економіки та управління виробничим і комерційним бізнесом Українського державного університету залізничного транспорту (Харків).

Секретаріат:

Толстова А. В. к.е.н., доц., доцент кафедри економіки та управління виробничим і комерційним бізнесом Українського державного університету залізничного транспорту (Харків);

Шаповал Г. В. к.т.н., доц., заступник декана з денної форми навчання факультету управління процесами перевезень Українського державного університету залізничного транспорту (Харків);

Примаченко Г. О. к.т.н., доц., доцент кафедри транспортних систем та логістики Українського державного університету залізничного транспорту (Харків).

[1] URL:<https://www.nerc.gov.ua/>

[2] URL: <https://aurff.com.ua/predstavnyky-asocziacziyi-vzyaly-uchast-v-obgovorenni-strategiyi-rozvytku-zaliznychnogo-transportu/>

[3] URL: <https://www.railinsider.com.ua/na-onovlennya-zaliznychnogo-ruhomogo-skladu-ta-infrastruktury-u-ssha-spryamuyut-24-mlrd-dolariv/27>

УДК 005.32:004

ТРАНСФОРМАЦІЯ КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ БІЗНЕСУ

TRANSFORMATION OF CORPORATE CULTURE IN THE CONDITIONS OF BUSINESS DIGITIZATION

канд. екон. наук Н. А. Бочарова, Д. Є. Строколист

Харківський національний автомобільно-дорожній університет (м. Харків)

N. A. Bocharova, PhD (Econ.), D. E. Strokolyst

Kharkiv national automobile and highway university (Kharkiv)

У сучасних умовах цифрова трансформація бізнесу суттєво змінює підходи до формування та розвитку корпоративної культури. Організації змушені адаптуватися до нових технологічних реалій, що впливають на комунікаційні процеси, управлінські практики та систему цінностей персоналу. Водночас зростає значення гнучких, інноваційно орієнтованих моделей корпоративної культури, здатних забезпечити ефективність і конкурентоспроможність підприємств у цифровому середовищі.

Потребує уваги дослідження механізмів інтеграції цифрових інструментів в управлінські процеси та їх впливу на поведінку працівників, рівень залученості персоналу та організаційну ефективність. Це створює передумови для формування нових підходів до управління організаційним розвитком у цифровій економіці. Важливим також є дослідження змін у комунікаційних моделях всередині організацій, оскільки цифрові платформи та віддалені форми роботи трансформують традиційні ієрархічні структури. Це призводить до посилення горизонтальних зв'язків, зростання ролі командної взаємодії та підвищення вимог до цифрових компетентностей працівників. Цифровізація сприяє формуванню ціннісних орієнтирів корпоративної культури, де пріоритетами стають відкритість, інноваційність, гнучкість та орієнтація на результат. Це потребує перегляду підходів до лідерства та управління змінами в організаціях.

Аналіз наукових джерел свідчить, що корпоративна культура розглядається як ключовий фактор довгострокового розвитку підприємств

і підвищення їх конкурентоспроможності. У дослідженні підкреслюється, що корпоративна культура виконує інтеграційну функцію, забезпечуючи узгодження цінностей, поведінкових норм і стратегічних цілей організації, що безпосередньо впливає на ефективність управлінських процесів [1].

Окрему увагу приділено методичним підходам до оцінювання рівня корпоративної культури, які дозволяють визначати її сильні та слабкі сторони, а також формувати управлінські рішення щодо її розвитку в умовах змінного бізнес-середовища [2]. Це створює підґрунтя для більш обґрунтованого управління організаційними трансформаціями.

У сучасних дослідженнях також акцентується увага на системному управлінні корпоративною культурою, яке передбачає поєднання стратегічного планування, інструментів мотивації персоналу та впровадження інноваційних підходів до організаційного розвитку [3]. Такий підхід дозволяє розглядати корпоративну культуру як керований ресурс, а не лише як соціальний феномен.

Додатково підкреслюється роль корпоративної культури як стратегічного драйвера сталого розвитку та результативності підприємства, що особливо актуально в умовах цифровізації та зростаючої турбулентності зовнішнього середовища [4]. Це підтверджує необхідність інтеграції культурних, управлінських та технологічних аспектів у єдину систему розвитку організації.

Корпоративна культура в умовах цифровізації бізнесу зазнає суттєвих трансформацій, що охоплюють зміну ціннісних орієнтирів, моделей взаємодії персоналу та підходів до управління організацією. Цифрові технології формують нове середовище, в якому посилюється роль гнучких організаційних структур, дистанційної комунікації та командної роботи, що потребує переосмислення традиційних управлінських практик. У наукових дослідженнях підкреслюється, що корпоративна культура виступає стратегічним ресурсом розвитку підприємства, який впливає на його ефективність, інноваційність та конкурентоспроможність [1; 3]. Водночас цифровізація сприяє формуванню нових механізмів оцінювання та управління корпоративною культурою, що дозволяє більш точно визначати рівень її розвитку та адаптивності до змін зовнішнього середовища [2].

Отже, трансформація корпоративної культури в умовах цифровізації є невід'ємною складовою сучасного організаційного розвитку, що визначає здатність підприємств до адаптації та стійкого функціонування. Узагальнення наукових підходів свідчить, що ефективне управління корпоративною культурою потребує системного поєднання стратегічних, поведінкових та технологічних аспектів, орієнтованих на інноваційність і гнучкість організації [3; 4].

Подальші дослідження доцільно спрямувати на поглиблення

інструментарію оцінювання впливу цифрових технологій на корпоративну культуру та розробку практичних моделей її розвитку в умовах цифрової економіки.

- [1] Bocharova Nadiia, Chevychelova Olena, Samoilova Valeriia, Rachwał-Mueller Agnieszka. Corporate culture as a factor of enterprise development. *Zeszyty Naukowe*. 2024. № 20. P. 15–33.
- [2] Fedotova Iryna, Bocharova Nadiia. Assessment methods for corporate culture level in enterprises. *Regional Formation and Development Studies*. 2025. № 2 (46). P. 31–48.
- [3] Федотова І.В., Бочарова Н.А., Рахвал-Мюллер А. Система управління корпоративною культурою: сучасні підходи та стратегічні перспективи. *European Scientific Journal of Economic and Financial Innovation*. 2025. № 1(15). С. 138–151.
- [4] Bocharova N., Bocharov O., Khoroshylov A., Stocolyst D. Corporate culture as a strategic driver of organizational sustainability and performance. *Агросвім*. 2026. № 7. С. 249–258. <https://doi.org/10.32702/2306-6792.2026.7.249>

УДК 656.13:005.5

АДАПТИВНЕ УПРАВЛІННЯ ТРАНСПОРТНО-ЛОГІСТИЧНИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ В УМОВАХ НЕСТАБІЛЬНОСТІ ТА ПІСЛЯВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

ADAPTIVE MANAGEMENT OF TRANSPORT AND LOGISTICS ENTERPRISES UNDER CONDITIONS OF INSTABILITY AND POST-WAR ECONOMIC RECOVERY IN UKRAINE

Я. І. Величко, М. К. Оксененко

Харківський національний автомобільно-дорожній університет (м. Харків)

Y. I. Velychko, M. K. Oksenenko

Kharkiv National Automobile and Highway University (Kharkiv)

Сучасні транспортно-логістичні підприємства України функціонують в умовах високого рівня невизначеності, зумовленого воєнними діями, порушенням логістичних ланцюгів, нестабільністю ринкового середовища, дефіцитом трудових ресурсів та необхідністю післявоєнного відновлення економіки. За таких умов традиційні підходи до управління, орієнтовані на відносно стабільне середовище функціонування, втрачають свою ефективність. Це обумовлює необхідність формування адаптивних систем управління, здатних забезпечувати своєчасне реагування на зміни зовнішнього середовища та підтримувати стійке функціонування підприємства [1].

У сучасних дослідженнях адаптивність розглядається як одна з ключових характеристик логістичних систем, що забезпечує їх здатність швидко реагувати на зміни попиту, логістичні ризики, трансформацію транспортних маршрутів та інші зовнішні виклики [2]. Водночас

Зміст

Секція «Розвиток індустріальних центрів в умовах глобалізації»

С. В. Панченко Трансформація залізничного транспорту України: логістична стійкість та європейська інтеграція в умовах воєнних викликів	3
В. Л. Дикань Інституційне забезпечення розвитку індустріальних парків в Україні: виклики та перспективи	7
Yu. Prus Cluster approach to ensuring the protection of critical infrastructure objects	10
Л. М. Алексеєнко, О. І. Тулай Вплив управління публічними фінансами на розвиток індустріальних центрів: регіональний та міжнародний виміри	12
Е. Р. Бекіров Туризм як драйвер економічного зростання Дніпровського регіону: шляхи удосконалення	14
К. В. Гарькавенко Фінансові механізми повоєнного відновлення індустріальних центрів України в умовах глобалізації	16
Л. Л. Калініченко Цифрова трансформація промислових екосистем: нові архітектури індустріального розвитку	19
В. В. Коваль, І. М. Гончарова Новітні стандарти розвитку індустріальних парків України як чинник глобальної конкурентоспроможності	21
М. А. Мироненко, Т. І. Лисенко Розвиток індустріального центру в умовах глобальних викликів на прикладі міста Дніпра	23
М. Р. Новіцький Проблематика екологічної безпеки в умовах розвитку індустріальних центрів: системні виклики, технологічні ризики та стратегії модернізації	25

О. Ю. Александрова Впровадження інтернет-маркетингу в діяльність підприємств залізничного транспорту	273
Л. М. Ачкасова Модель системи управління ефективністю діяльності підприємства в умовах воєнного стану	276
М. Г. Безпарточний, О. С. Безпарточна Маркетингова політика розподілу і збуту на транспорті	278
М. В. Бормотова Особливості інвестиційного розвитку Укрзалізниці	280
Н. А. Бочарова, Д. Є. Строколист Трансформація корпоративної культури в умовах цифровізації бізнесу	282
Я. І. Величко, М. К. Оксененко Адаптивне управління транспортно-логістичними підприємствами в умовах нестабільності та післявоєнного відновлення економіки України	284
Я. І. Величко, І. С. Сотніков Формування системи управління безпекою перевезень транспортно-логістичного підприємства на засадах ризик-орієнтованого підходу	286
Т. О. Водолажська, С. Р. Ковтун Стратегічні засади розвитку соціально відповідального управління персоналом	288
Я. Є. Волинець, Л. О. Литвишко Інформаційне забезпечення менеджменту підприємств транспортно-дорожнього комплексу	290
В. А. Волохов Ефективний логістичний менеджмент в умовах глобальних викликів	292
Н. В. Гриценко Економічна оцінка ризик-менеджменту на залізничному транспорті	294

МАТЕРІАЛИ
ДВАДЦЯТЬ ДРУГОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
МІЖНАРОДНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«МІЖНАРОДНА ТРАНСПОРТНА ІНФРАСТРУКТУРА,
ІНДУСТРІАЛЬНІ ЦЕНТРИ ТА КОРПОРАТИВНА ЛОГІСТИКА»
(4 – 5 ЧЕРВНЯ 2026 РОКУ)

Відповідальний за випуск А. В. Толстова

Підписано до друку 12 червня 2026 р.
Формат паперу 60x84 1/16. папір писальний.
Умовн.-друк. арк. **36,2**. Обл.– вид. арк. **36,8**.
Замовлення № Тираж 300. Ціна договірна

Видавництво УкрДУЗТу, свідоцтво ДК № 6100 від 21.03.2018 р.